

Det er Putin, der bestemmer, hvad der skal ske med 'Planen om Stor- Eurasien'

20. juni 2016 (Leder) – Den russiske præsident Vladimir Putin brugte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni som anledning til at fremlægge det eksistentielle spørgsmål, som nu konfronterer menneskeheden: Gå enten med i det, han kalder 'Planen om Stor-Eurasien' for økonomisk udvikling og sikkerhed, eller også, stå over for den umiddelbart overhængende fare for det transatlantiske systems kollaps og en meningsløs global krig, som kunne udvikle sig til en udslettelseskrig.

Under en to timer lang dialog, der blev præsideret af CNN's Fareed Zakaria, med deltagere, annoncerede Putin, at den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) nu vil indlede forhandlinger i denne måned med Kina om fuld integration i 'Ét bælte, én vej'-projektet, og han understregede, at 40 lande søger handelsforbindelser med EAEU, og at Rusland hilser Vesteuropas fulde deltagelse i dette ambitiøse program velkommen.

I den samme dialog talte han åbenhjertigt om USA's og NATO's »blodige kup« i Ukraine, samt indsatsen af nyere dato for at inddæmme Rusland med NATO-styrker.

Putins handlinger, samt det vanvittige, anglo-amerikanske krigsfremstød mod både Rusland og Kina, har udløst et voksende oprør blandt vesteuropæere, der ser krigsfaren mere og mere klart. Ikke alene deltog flere europæiske ledere i Skt. Petersborg-forummet, imod Obamas og Londons udtrykkelige krav. Den tidlige franske præsident, Nicolas Sarkozy krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og opfordrede Putin,

som, sagde han, befinner sig i en stærkere position, til ensidigt at afslutte de russiske gengældelses-sanktioner mod Europa. Putin responderede positivt til Sarkozys krav, så vel som også til udtalelser, som den italienske premierminister Matteo Renzi kom med, men han advarede om, at Rusland ikke er indstillet på igen at lade sig bedrage.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier gav et interview til det meget læste *Bild am Sonntag*, hvor han angreb de netop afsluttede NATO-øvelser langs den russiske grænse for at være en krigsprovokation, og han krævede et stop for de »krigshyl«, der kommer fra NATO. Steinmeiers handlinger har udløst et totalt skænderi mellem grupperinger i den tyske, politiske klasse, lige så vel som, at Sarkozys tale i Skt. Petersborg har udløst en seriøs debat i Frankrig. Steinmeiers intervention er blevet støttet af den ledende militæranalytiker fra CDU, Michael Stürmers nylige angreb på NATO's provokationer, samt af udtalelser i denne uge fra tidligere tyske kansler Gerhard Schröder, der også har fordømt tendensen hen imod et nyt våbenkapløb og en Kold Krig med Rusland.

Alle disse fundamentale skift i det politiske landskab kommer blot få dage før Brexit-afstemningen i Storbritannien den 23. juni, og blot få uger, før topmødet mellem NATO's stats- og regeringsledere finder sted i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor NATO's deployeringer ind i De baltiske Stater og Polen efter planen skal ratificeres. *Sunday Telegraph*, en flagskibs-publikation fra Tory-grupperingen i Storbritannien, havde en barsk formuleret lederartikel til fordel for britisk exit af den Europæiske Union. Lederartiklen konstaterede åbenlyst, at EU er død.

Vi er nået til et *punctum saliens*-øjeblik, hvor menneskeheden enten går fremefter med det nye paradigme, som bedst kommer til udtryk i ideen om Verdenslandbroen, eller også styrter den ud i en udslettelseskrig. Der er ingen steder at gemme sig, for menneskehedens fremtid ligger i vægtskålene. Putin har

totalt fod på dette opgør, og man kan forvente, at han vil gøre det, der er uventet, i de kommende dage og uger, for at vinde kampen om menneskehedens fremtid.

Her i USA består den største fare i, at disse voksende kræfter, der klart ser faren for en atomkrig, vil holde sig tilbage fra at bringe Obamas præsidentskab til fald – før han starter en krig. Ledende røster i den Amerikanske Komite for Øst-Vest-aftaler, inklusive dr. Stephen Cohen og Gilbert Doctorow, er noget forsinket ved at indse, at Obama ikke er en person, man »overtaler« til at gøre det rigtige. Han har begået forbrydelser, der klart berettiger til en rigsretssag, inklusive hans afvisning af at arbejde sammen med Rusland for at knuse Islamisk Stat, al-Nusra og andre anglo-saudisk sponsorerede, jihadistiske bander. Hvor mange uskyldige liv er gået tabt, fordi Obama nægtede at samarbejde med Putin og de russiske tjenester – der ved, hvordan man fører en kontra-terrorist-operation?

I takt med, at denne kamp når nye dimensioner i Europa, fortsætter den kinesiske præsident Xi Jinping sin turne i Central- og Østeuropa, hvor han indgår betydningsfulde aftaler med Serbien, der er et afgørende omdrejningspunkt for den Eurasiske Landbro.

Frem for alt andet pålagde Lyndon LaRouche sine kolleger i søndags, nøje at overvåge Putins træk. Han vil tage skridt til flankeoperationer, baseret på hans opfattelse af hele den globale situation. Han stoler ikke på andre, i særdeleshed ikke Obama og briterne. Han vil handle på overraskende måder, som på bedste måde vil reflektere virkeligheden i dette øjeblik med et globalt opgør. Han er, understregede LaRouche, det bedste referencepunkt for handling.

Foto: Den russiske præsident Putin under et møde med lederne af verdens førende nyhedsagenturer, på sidenlinjen af det 20. Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF 2016), Rusland, 17. juni 2016. Mikhail Metzel/TASS

Supplerende materiale:

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende "nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vores handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en

global konfrontations-tankegang."

Putin udalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabilisering faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler

"for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvor de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye 'Long-Range Standoff Weapon' (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

"Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomsprænghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt."

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle sprænghoveder). De

to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt det ville blive betragtet som et potentelt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske atom-afskrækkelse. De citerede estimer fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

"På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert 'ben' af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben."

De understregede også, at

"Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben."

Forfatterne bemærkede, at revurderingen 'holdningen til atomvåben' i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets 'Joint Air-to-Surface Standoff Missile' og flådens Tomahawk-krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Lyndon LaRouche: Intet kan standse krakket

– Putins rolle, samt en økonomisk vision efter Hamiltons principper, er afgørende

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige ekslosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

18. juni, 2016 (Leder) – Under en indledende diskussion som forberedelse til LPAC's fredags-webcast, kom Lyndon LaRouche med følgende kommentarer (parafrase):

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige ekslosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

Putin forstår denne krise, og hans perspektiv, som det

reflekteres i hans bemærkninger ved Det Økonomiske Forum i Skt. Petersborg, er uforligneligt. USA og Storbritannien er de mest upålidelige. Det mest risikofyldte væddemål på denne planet udgøres af Obama. Obama vil tabe, punktum. Et helt nyt finanssystem er den eneste mulighed.

Folk, der vil kalde sig intelligente, må indse, at spekulation ikke vil virke. Hele hasardspilssystemet må annulleres. Al hasardspilsgæld må annulleres, og vi må begynde helt forfra – baseret på principper, der er totalt forskellige. Det Britiske [økonomiske] System må bringes til ophør. Det samme er tilfældet med det franske system, efter de Gaulle-perioden. En total, global genopbygning kræves; ingen studehandler. Det amerikansk-europæiske finanssystem er umuligt. Sig »Nej!«. Vi må vende tilbage til et system, der er baseret på fysiske værdier, ikke pengeværdier. Vi må begynde forfra, med Hamiltons økonomiske principper som udgangspunkt.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin taler til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni, 2016. Foto: kremlin.ru

Supplerende materiale:

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømning af de

gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske

...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og

internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasisk partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervkredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette

tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vores handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vores europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storstået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiet vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig

i vores anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vores partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var

udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vores arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vores arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordouble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive

krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

NATO spiller hasard med 3. Verdenskrig: Skal Europa være kanonføde? Fred er kun mulig sammen med Rusland og Kina! Af Helga Zepp-LaRouche

Klokken er, i bogstavelig forstand, ét minut i midnat. Elementær overlevelse vil kræve, at vi vågner op, før vi her i Europa ofres som kanonføde i en angiveligt begrænset atomkrig på alteret for det anglo-amerikanske imperiums geopolitiske interesser, et imperium, hvis krav om at herske over en unipolær verden ikke længere kan opretholdes. Hvis der under NATO-topmødet i Warszawa i begyndelsen af juli måned finder en yderligere opbygning af det amerikanske BMD-system sted – det er bl.a. planlagt at forbinde systemet i Rumænien med krigsskibene, som er udstyret med Aegis-systemet, der kan affyre missiler – så kunne vi meget hurtigt nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Amerikanske soldater i et troppetransport fly.

**POLITISK ORIENTERING den 9.
juni 2016:**

**Fører NATO's provokerende
øvelser til krig?**

Se også anden del (11 min.).

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –**

Tiden er inde til at forlade NATO nu!«

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i form at en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vores grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vores grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

»Warszawa-topmødet forbereder krig – Tiden er inde til at forlade NATO nu!«

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

Gammel vin på nye flasker?

Del II,

af Helga Zepp-LaRouche

Selve ideen om, at AfD skulle være opstået som en reaktion på euroens krise, flygtningekrisen eller "politisk islam", er fuldstændig fejlagtig. Den Konservative Revolution, den tradition, som det Nye Højre udtrykkeligt går ind for, og hvis tekster Götz Kubitscheks publikation Antaia udgiver, har eksisteret i en ubrudt fortsættelse, lige siden dens fremkomst som en reaktion imod "Ideerne fra 1789" – således i 225 år gennem manifestationer, der i heldigste fald kun tilsyneladende ændrede sig.

GDE Error: Requested URL is invalid

[Læs del I her](#)

27. maj 2016 – Horst Seehofers påstand om, at Angela Merkels fejlagtige immigrationspolitik forklarer den hastige vækst af *Alternative für Deutschland* (partiet Alternativ for Tyskland), er totalt simplificeret, og derfor forkert. Selvfølgelig var stigningen af antallet af flygtninge præcis det, som visse politikere ventede på, såsom "leder" af AfD, Björn Höcke, der opildnede befolkningens sociale ængstelse ved hjælp af demagogiske argumenter. Flygtninge har selvsagt ikke tidligere indbetalt bidrag til sundhedsforsikringsfonde eller den sociale sikkerhedspulje, sådan, som et af AfD's favoritmantraer lyder, for hvordan skulle de have kunnet det? Skulle de måske for nogen år siden have henvendt sig til den amerikanske eller britiske ambassade i deres land for at oprette en kredit som kompensation for den fremtidige ødelæggelse af deres hjem i geopolitisk motiverede krige?

Dette eksempel tydeliggør, at man kan tage en udtalelse, der, snævert anskuet, ikke i sig selv er falsk – nemlig den, at

"flygtningene aldrig har indbetalt noget til det sociale sikkerhedssystem" – og videreformidle en falsk information herigennem, falsk, fordi den reducerer en kompleks situation, såsom hvorfor, flygtningene i det hele taget blev flygtninge, ned til et meget snævert aspekt af situationen. Den første impuls bag fr. Merkels flygtningepolitik – da hun sagde, "Vi kan klare det!" – var korrekt og i overensstemmelse med Genève-flygtningekonventionen. Dér, hvor hun til syvende og sidst gik forkert, var, at, alt imens, hun igen og igen sagde, at man måtte eliminere årsagerne til flygtningekrisen, så sagde hun aldrig, hvad disse årsager var.

Antiislamisk Pegida-demonstration den 12. januar, 2015, i Dresden, efter skudepisoden på bladet Charlie Hebdo i Paris.

For at gøre dette måtte man være opmærksom på den rolle, som Saudi-Arabien spillede i angrebene den 11. september, 2001, såvel som også de krige, der var baseret på løgne, og som USA førte i Sydvestasien som angivelige represalier for disse angreb, samt også det "allierede" Saudi-Arabiens rolle i Tyrkiet, i finansieringen af diverse wahhabi-islamistiske organisationer, fra al-Qaeda til al-Nusra og ISIS, snarere end at forlade sig på disse to nationer for at dæmme op for flygtningestrømmen.

I lyset af det ramaskrig, der nu raser i USA over Saudi-Arabiens veldokumenterede støtterolle for terrororganisationer – man erindrer sig det amerikanske Senats enstemmige vedtagelse af Loven for Retfærdighed imod Terrorsponsorer (JASTA), og kampen for ophævelse af hemmeligstemplingen af de berømte, endnu hemmelige 28 sider fra Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september – i lyset af dette er det sigende, at fr. Merkel fortsat er tavs omkring skandalen med saudiernes rolle. For, de faktiske "årsager til flygtningekrisen" ligger i hele dette begivenhedskompleks.

Den anden fejltagelse, som fr. Merkel begår, er at nægte, sammen med Rusland og Kina at fremlægge et funktionsdygtigt perspektiv for genopbygningen af de befriede områder – indledningsvis Syrien, og dernæst hele Sydvestasien – og som kun kan gennemføres inden for den større ramme af Den Nye Silkevej.

Ifølge FN findes der allerede 60 millioner flygtninge eller fordrevne mennesker i hele verden. Lederen af Det Verdensøkonomiske Forum, Klaus Schwab, sagde for nylig i Davos, at, i tilfælde af, at der finder et yderligere fald sted i prisen på råmaterialer, kunne en milliard mennesker fra de sydlige lande begive sig ud på rejsen mod nord. I tilfælde af, at et ukontrollabelt kollaps af det transatlantiske finanssystem finder sted – hvilket er en reel mulighed i betragtning af centralbankernes negative rentesatser, samt debatten om 'helikopter-penge' (ubegrænset pengetrykning, - red.), kunne dette tal stige endnu mere pga. den globale indvirkning heraf.

De europæiske forholdsregler, som fr. Merkel gik med til – nemlig at beskytte EU's ydre grænser gennem Frontex-organisationen og forhandlingen af en hestehandel med den tyrkiske præsident Erdogan – er derfor ikke alene totalt ude af stand til at fungere, men de nægter også flygtningene den beskyttelse, de har ret til iflg. international lov. Disse forholdsregler afslører, at de "europæiske værdier", som EU konstant reklamerer højlydt med, for længst er blevet forvandlet til barbarisme. Det er sådan, resten af verden ser det. Kendsgerningen er, at hele verden lægger mærke til og diskuterer EU's foragtelighed i dette spørgsmål.

For at understrege pointen: Den eneste måde, hvorpå vi kan afhjælpe den største, humanitære katastrofe, siden 2. Verdenskrig, er igennem en omfattende, økonomisk udvikling – en Ny Silkevejs-Marshallplan, om man vil – for hele Mellemøsten og Afrika, og som opbygger disse ødelagte lande, såvel som også de totalt underudviklede lande, og som giver de

mennesker, der lever dér, et perspektiv for en bedre fremtid. For at gøre det, må vi gøre en ende på konfrontationen med Rusland og Kina og samarbejde med Rusland, Kina, Iran, Egypten og mange andre lande om sådanne udviklingsperspektiver. Rammen hertil er allerede på plads med Kinas Nye Silkevej og tilbuddet om et win-win-samarbejde.

Det er netop dette unikke perspektiv for en løsning, som AfD udelukker, på grund af partiets mildt sagt chauvinistiske ideologi. Frem for alt gør partiets tilknytning til neoliberale, monetaristiske dogmer det totalt ude af stand til at søge løsninger, endsige finde dem.

Den konservative revolution

Selve ideen om, at AfD skulle være opstået som en reaktion på euroens krise, flygtningekrisen eller "politisk islam", er fuldstændig fejlagtig. Den Konservative Revolution, den tradition, som det Nye Højre udtrykkeligt går ind for, og hvis tekster Götz Kubitscheks publikation *Antaia* udgiver, har eksisteret i en ubrudt fortsættelse, lige siden dens fremkomst som en reaktion imod "Ideerne fra 1789" – således i 225 år gennem manifestationer, der i heldigste fald kun tilsyneladende ændrede sig.

Blandt de omfattende skrifter om dette emne finder vi Armin Mohlers let redigerede afhandling fra 1949, som første gang blev udgivet i bogform i 1950 med titlen, *Den konservative revolution*. Den udløste en storm af vrede på det tidspunkt, for den var, kun fire år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, et forsøg på at behandle fascistiske ideer kvalitativt akademisk, som om de ikke direkte havde forårsaget katastrofale resultater for Tyskland og for verden. I sin bog forklarede Mohler, at den "Konservative Revolution" er et synonym for det, der almindeligvis kendes som fascismen.

Ifølge Mohler er de, der utænker dette, små, intellektuelt livlige celler, højeksplosive sekter og løse kombinationer af

eliten, der forbliver i baggrunden. De udarbejder programmerne "oppefra", som dernæst præsenteres med simple ord til masserne, der ser sig selv som nogen, der har fået en rå skæbne. Mohler beskrev forholdet mellem de intellektuelle og det jævne folk på følgende måde:

"Den overordnede gruppe holder sine masser sammen gennem organisatorisk tilknytning til en doktrin, der er tilpasset den jævne mand og indskrænket til kun at omfatte slagord, og giver kun mulighed for en plads til mere overlegne hjerner i det omfang, de tager del i at *tæmme* masserne og begrænse disses mentale evner til det *esoteriske område*. Men flertallet af dem, der besidder et intellekt over det gennemsnitlige, samles i små cirkler, der skaber genklang i form af en konstant, mental spænding, mener, at de selv er de eneste, der besidder den ægte viden og anklager den store gruppe for *realpolitik*, for at forråde 'ideen'".

(Kursivering tilføjet)[1]

Mange ledende medlemmer af AfD ser Instituttet for Statspolitik (*Institut für Staatspolitik*), det Nye Højres tænkertank, som Götz Kubitschek og Karlheinz Weissmann stiftede i 2000, som en form for sted, der "skaber genklang i form af en konstant, mental spænding". Opræningskurser afholdes her med jævne mellemrum og er blevet taget af 5000 mennesker. Björn Höcke refererer til dette institut som sin "spirituelle manna".

En opdateret nationalsocialisme

Frankfurter Allgemeine Zeitung citerede en e-mail, som Bernd Lucke, der for nylig blev smidt ud af AfD, skrev til partiets eksekutive komite på det tidspunkt, hvor Kubitschek og hans hustru, Ellen Kositzka, søgte at blive optaget som medlemmer. Kubitschek var dukket op ved Pegida- og Legida-begivenheder[2] iført en sort skjorte og brun jakke, skrev han. "Enhver, der ikke ser en henvisning til de fascistiske bevægelser i Europa

i 1920'erne og 1930'erne, er et fjols." På det tidspunkt blev de begge nægtet medlemskab. I dag er Lucke ude, og Kubitschek anses af mange AfD-medlemmer som det intellektuelle lederskab.

I slutningen af sidste år gav Höcke et slående foredrag på instituttet, hvor han med forbløffende oprigtighed fremlagde den radikale, biologiske determinisme, der er typisk for det Nye Højre. Han sagde, at fr. Merkels vanvittige asylpolitik havde igangsat en "selvforstærkende malstrøm", og at vi måtte forsøre os imod asylansøgere, fordi Afrika producerer "et befolkningsoverskud" på 30 millioner mennesker om året. Der må sættes grænser ved at nægte asyl således, at Afrika kan opnå en miljømæssig bæredygtig rate af befolkningstilvækst.

Ifølge Höcke er problemet, at Afrika og Europa har to forskellige strategier for reproduktion. Afrika har den livsbekræftende form for reproduktion, som der refereres til med et "lille r", mens Europa har en negativ strategi for elementær befolkningserstatning, som der refereres til med et "stort K". De har derfor to totalt forskellige strategier for reproduktion, der nu støder sammen over den optimale brug af *Lebensraum*. (Levesteder)

Enoghalvfjerds år efter afslutningen af det nationalsocialistiske herredømme er det utænkeligt, at nogen skulle vove at påkalde en bestemt befolningsgruppens "overskudsbefolkning" og *Lebensraum*. Og at underkaste folks demografiske udvikling til "miljømæssigt bæredygtige" niveauer, er nøjagtig den samme, inhumane holdning, der karakteriserer den grønne bevægelses miljøfascisme.

Höcke lånte tilsyneladende termerne "lille r" og "store K" fra de amerikanske miljøforkämpere Robert MacArthur og Edward O. Wilson og deres teorier om koloniseringen af levesteder.[3] Den tankegang, der her kommer frem, er værre end racisme; den nægter en stor del af den menneskelige race sin faktiske menneskelighed, den egenskab, der adskiller menneskelige væsner som en skabende art fra alle andre livsformer, i

betræftning af deres evne til at udøve skabende fornuft.

Tyske borgere, der er bekymret for vort samfunds udhuling, for vort lands sikkerhed, deres egen personlige fremtid og meget andet, bør under ingen omstændigheder begå den fejl at falde for "doktrinen reduceret til slagord". For skjult bag disse sætninger findes der et billede af mennesket, der er uforeneligt med europæiske eller tyske værdier (for så vidt som man forstår disse som omfattende humanismen hos Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), Gottfried Wilhelm Leibniz, Felix Mendelssohn, Friedrich Schiller og Albert Einstein), men som i stedet er i overensstemmelse med den racisme, der engang kastede vort land ud i katastrofen.

Fortsættelse følger.

[1] Se "The Historical Roots of Green Fascism" (Den grønne fascismes historiske rødder), af Helga Zepp-LaRouche, en artikel i to dele i *EIR*, 13. og 20. april 2007:
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2007/eirv34n15-20070413/28-34_715_green.pdf og
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2007/eirv34n16-20070420/29-38_716_helga.pdf

[2] Pegida (Patriotiske Europæere imod Islamisering af Vesten) og Legida (Leipzig-europæere imod Islamisering af Vesten) er antimuslimske bevægelser, der har afholdt massedemonstrationer, især i det østlige Tyskland, imod immigration fra Sydvestasien.

[3] Miljøforkæmperne Robert H. MacArthur og Edward O. Wilson udviklede en teori om økosystemets stabilitet i 1950'erne, hvor de modstillede to former for fremgangsmåder, som befolkninger kunne tage for deres overlevelse. "K"-strategien vedtages af nationer, der ansås at have opnået, eller være tæt

på, deres "bæreevne", som ansås at være den maksimale befolkning, som kan bæres af et givent miljø; "r"-strategien karakteriserer nationer, der søger at forøge deres befolkning i henhold til deres biotiske potentiale. MacArthur døde i 1972, men Wilson er fortsat en yderst indflydelsesrig, akademisk fortaler for "sociobiologi", et felt, der understreger den menneskelige adfærds genetiske determinisme (såvel som også myrers ditto, idet myrer er den art, der har udgjort objektet for hans akademiske undersøgelser), og han foreslår en politik, der er baseret på disse angivelige genetiske forskelle.

Foto: PEGIDA- demonstration i Dresden, Tyskland, 12. januar 2015, efter terrorangrebet mod det franske, satiriske blad "Charlie Hebdo" 7. januar 2015.

USA og Europa har mere brug for samarbejde om Den Nye Silkevej end Asien har – Interview med Helga Zepp- LaRouche

Onsdag, 1. juni 2016 – Schiller Institutets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, der i Kina har fået tilnavnet "Silkevejsladyen", og som, sammen med Lyndon LaRouche, er den fremmeste promoter af denne politik i Europa, blev interviewet

af TASS den 31. maj 2016 om at træffe valget mellem enten en ny, global krig, eller økonomisk udvikling og samarbejde.

TASS: Hvordan vurderer De det aktuelle, internationale samarbejde?

Helga Zepp-LaRouche: Der er to radikalt modsatrettede bevægelser på planeten netop nu. På den ene side mødes kombinationen af præsident Putins meget succesrige militære flanker, såsom hans intervention i Syrien, der skabte potentialet for fred, og så hans forskellige diplomatiske interventioner i Asien, parallelt med Kinas initiativer for Den Nye Silkevej.

Disse indsatser repræsenterer allerede et win-win-perspektiv for flere end 70 lande.

På den anden side finder der en ekstremt farlig konfrontation sted fra USA's, Storbritanniens, EU's og NATO's side imod Rusland og Kina, der har bragt verden ind i multiple krise, der er farligere end på højden af den Kolde Krig.

TASS: På hvilke områder er dette mere aktivt, og hvor er det ikke?

Zepp-LaRouche: Med hensyn til Syrien, så er samarbejdet mellem [den russiske] udenrigsminister Lavrov og [den amerikanske] udenrigsminister Kerry, såvel som også Genève-samarbejdet mellem Rusland og USA, meget positivt. Men så længe USA imidlertid ikke opgiver sin politik for 'regimeskift', er situationen fortsat farlig. Præsident Putin har vist sig at være en fremragende strateg.

Dette giver tiltro til, at det ikke vil lykkes krigshøgene i NATO at lokke Rusland ind i en fælde og give NATO et påskud til et lancere et førsteangreb.

TASS: Omkring hvilke spørgsmål må vi optrappe samarbejdet mellem Vesten og Rusland, og hvorfor?

Zepp-LaRouche: Kendsgerningen er den, at hele den transatlantiske sektor er bankerot og tæt på at eksplodere på en større måde end i 2008. Den japanske premierminister Abe understregede, efter et meget vigtigt besøg i Rusland, klart dette ved det nyligt afsluttede G7-møde, men blev afvist af præsident Obama, der hævdede, at "den økonomiske genrejsning går fremad", hvilket er absurd i lyset af centralbankernes negative rentesatser og debatten omkring "helikopter-penge" (ubegrænset pengetrykning, -red.).

Vesten har derfor mere end Asien brug for den form for økonomisk samarbejde, som samarbejdet om Ét bælte, én vej/den Eurasiske Økonomiske Union byder på, og som integrerer Eurasien fra Vladivostok til Lissabon, men som også inviterer USA til at deltage i dette perspektiv. Vi kan kun undgå en katastrofe, hvis det lykkes os at overvinde geopolitik og nå frem til et nyt paradigme, baseret på et partnerskab for global udvikling og menneskehedens fælles mål.

TASS: Hvorfor forhindrer Vesten i den grad samarbejde med Rusland, på trods af den åbenlyse terrortrussel, cyberkriminalitet og andre internationale udfordringer?

Zepp-LaRouche: Næsten alle betydningsfulde konflikter stammer fra det anglo-amerikanske imperiums indsats for at bevare en unipolær verden, på et tidspunkt, hvor denne verden de facto allerede er ophørt med at eksistere. Flere og flere kræfter i verden indser, at de må træffe eksistentielle beslutninger, og at deres nationers interesser er meget bedre tjent med at standse sanktionerne og konfrontationen imod Rusland og Kina.

Den kendsgerning, at Rusland og Kina har skabt et meget stærkt, strategisk partnerskab, med Indien som en tredje partner, har flyttet den strategiske balance i verden. Flere og flere lande ser det som langt mere gavnligt at samarbejde om fælles udvikling end at befinde sig under åget af en militær konfrontation. Vi befinder os på et punkt i historien, hvor der må vælges, og det, der tæller, er lederskab af den

art, som vi har set komme fra præsident Putin.

INTERNATIONAL APPEL

Warszawa-topmødet forbereder krig –

Tiden er inde til at forlade NATO nu!

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Download (PDF, Unknown)

30. maj 2016: Følgende appel cirkuleres internationalt, inklusive på den internationale LaRouche-bevægelses websider:

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Dette er en alvorstung time. En ny missilkrise er under opbygning, som et spejlbillede af den, der i 1962 førte til, at Sovjetunionen deployerede atomsprænghoveder på Cuba, på USA's dørtærskel. I dag er situationen omvendt. Dengang bekæmpede NATO Warszawa-pagten; i dag organiserer NATO et topmøde i Warszawa!

Vi, der underskriver dette, observerer, at NATO gennemfører en provokerende "inddæmningspolitik", som følger: (se pdf)

1.

"Vi kommer med fred, for hele menneskeheden"

Det var mindeplade, som de første astronauter bragte til månen for næsten 50 år siden: "Vi kommer med fred, for hele menneskeheden." Ikke blot astronauterne, men hele den amerikanske nation og millioner af andre mennesker rundt om på jorden fik ændret deres tankegang om menneskehedens fremtid af disse rejser, som de foretog, tilrettelagde og bevidnede.

"For første gang besluttede mennesker sig bevidst for at lære at leve og agere i omgivelser, der er komplet anderledes end dem, fra hvilke vi har udviklet os," som en astronaut sagde det.

Men næsten fra den ene dag til den anden trak de smukke skibe, der cirklede om månen, sig tilbage; fjernere rumrejser blev glemt. Landet kastede sig ud i krige – modelleret efter britiske og franske kolonikrige –, som er fortsat siden da, og som USA ultimativt har tabt. Under præsidenter G.W. Bush og Obama, har de spredt katastrofer af krig og terrorisme tværs over Mellemøsten, Nordafrika og Europa.

Skønt der blev udpeget ubemandede rummissioner for opdagelser og opdagelsesrejsende, var amerikanerne overbevist om at være "praktiske" og at glemme at gennemleve opdagelser, som de ofte havde gjort før.

Andre nationer, Kina og Indien i særdeleshed, planlægger nu at tage de store opdagelsesskridt i rummet, planlægger Marsmissioner, programsætter de første landinger på den storsslæede platform for opdagelser af galaksen – Månen bagside.

På samme tid har de asiatiske magter sammen med Rusland planlagt og påbegyndt udfordrende projekter for ny infrastruktur, store øst-vest og nord-syd eurasiske landbroer med højhastighedstog, nye byer, energi, selv magnettogsforbindelser.

Når de giber ind for at bringe krige til afslutning, så de kan påbegynde genopbygning og ny udvikling, så mener de det.

Præsident Obama, der prøver at sammenstykke militæralliancer, handelskrige, NATO-krigstrusler og konfrontationer for at stande de russiske og kinesiske ledere fra disse udviklinger – organiserer faktisk en "liga af tabere." Truslen om global krig fra hans forsøg på at intimidere Rusland og Kina er alvorlige; men han er en taber, der truer virkelige ledere som Putin og Xi.

Glem hvad der er "praktisk muligt": Selv i bekæmpelse af terrorisme, er opdagelser hvad der behøves for at vinde sejre, opdagelser, som i at eksponere de saudisk/britiske hænder, der kontrollerede massemordene d. 11. september, og pludseligt dermed se kilden til de seneste 15 års katastrofale krige.

Så meget desto mere i at genoplive det storartede amerikanske rumprogram. I samarbejde med de nylige dynamiske rum-magter vil det blive en ny kilde til at leve gennem opdagelser – der faktisk er menneskelige, som nationen lærte det for 50 år siden.

Den britiske udenrigsminister Hammond presser på for endnu flere NATO tropper som baltisk ‘snubletråd’

D. 23. maj (EIRNS) – Philip Hammond, den britiske udenrigsminister, presser på for krig mellem NATO og Rusland, og giver genlyd for de gale vidtløftigheder fra forhenværende britisk NATO-general Sir Richard Shirreff, hvis nylige roman, der støtter en krig med Rusland i 2017, har modtaget udstrakt britisk medieopmærksomhed. Hammond kom ud fra sidste uges udenrigs- og forsvarsministermøde i NATO og pressede på for endog endnu større permanent NATO-deployering i de baltiske stater, Polen og andetsteds langs den russiske grænse. Det forventes i brede kredse, at NATO i juli på tomødet med statsoverhoveder og regeringer i Warszawa vil ratificere deployeringen af fire kampbataljoner til Ruslands grænser. Hammond meddelte, at han ville presse på for at NATO faktisk indsætter yderligere fire til fem bataljoner til frontlinjerne mod Rusland, i forlængelse af de fire der allerede er på bordet. Han beskrev udtrykkeligt den foreslæde deployering som en ‘snubletråd’, hvilket betyder, at tilstedeværelsen af disse NATO-tropper rent faktisk ikke har til hensigt at forsvare de baltiske stater eller centraleuropæiske stater, men at sikre at enhver russisk aktion omgående udløser krig med hele NATO.

Denne form for folkemorderisk galskab er kernen i Det britiske Imperiums aktuelle krigspolitik for Rusland og Kina. På EU's møde med forsvars- og udenrigsministrene i Bruxelles i dag, slog briterne også til lyd for behovet for at sætte europæiske

tropper ind på landjorden i Libyen for at bekæmpe menneskesmuglere. Tyskland modsatte sig denne britiske plan, men gik ind på ideen om en stigning i EU's maritime deployering i Middelhavet for at afskære flygtningebåde fra Libyen og andre lokaliteter langs den nordafrikanske kyst.

POLITISK ORIENTERING den 26. maj 2016:

**Asien vil samarbejde med Kina og Rusland,
trods trusler fra Obama
Se også 2. del**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: (5 min.)

Lyd:

RADIO SCHILLER den 23. maj 2016:

Tættere samarbejde mellem Rusland og Japan, mens Obama nægter at beklage atombombningen af Hiroshima

Med formand Tom Gillesberg:

**RADIO SCHILLER den 17. maj
2016:**

**De nordiske lande skal ikke
indrulles i
Obamas konfrontationspolitik
imod Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

---

1. del: POLITISK ORIENTERING

den 12. maj 2016: Forvent det uventede. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video:

2. del:

Lyd:

Planlægger den amerikanske præsident Obama en krig mod Rusland og Kina i august?

Af Alexander Hartmann, redaktør af "Neue Solidarität".

7. maj 2016 – Vil den amerikanske præsident Obama indlade sig på en militær kraftprøve med Rusland og Kina endnu før sin tilbagetræden? Den slutning må man drage, når man betragter de nyeste bestræbelser inden for amerikansk politik: Umiddelbart efter at det var lykkedes for USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov at forhandle sig frem til en udvidelse af våbenstilstanden i Syrien på grundlag af aftalen i Geneve, hvor der skulle oprettes et særligt, større kontor i Geneve med russiske og amerikanske militærpersoner og diplomater for at overvåge våbenstilstanden, blev Kerry – øjensynligt af Obama –

foranlediget til offentligt at stille et ultimatum til den syriske præsident Bashar Assad: Dersom Assad ikke træder tilbage inden den 1. august, så vil USA "inddragte andre sider". I betragtning af, at USA allerede er ved at indsætte amerikanske soldater i Syrien uden den syriske præsidents godkendelse, må der øjensynligt være tale om en større militær indsats, der har det udtrykkelige formål at fremtvinge et regimeskift i Syrien. Og dermed står det klart, at Rusland og Kina, der begge modsætter sig et udefra påtvungent regimeskift i Syrien og selv er militært til stede der, skal stilles over for et valg om enten at lade Assad falde – eller at tage en direkte militær konfrontation med USA med i beregningerne. Og samtidigt fortsætter den militære opmarch og indkredsningen over for Rusland og Kina med at skride fremad "som en damptrømle", sådan som BüSo's forkvinde Helga Zepp-LaRouche understregede det den 4. maj på sit internetforum.

Afgørende er tiden frem til NATO-topmødet først i juli, hvor skabelsen af NATO's faste troppe tilstede værelse i Baltikum skal godkendes af NATO's medlemsstater.

Disse enheder skal ikke udstationeres permanent, men indsættes i skiftende hold – ligesom i krigsområder. UN News citerede en ubenævnt militær talsmand: "Vi går fra gensidig hjælp over til afskrækning og fra gensidig hjælp over til opstilling til kamp." Det samme gælder også for de amerikanske troppeoverførslør til Filippinerne. USA's regering har allerede anmodet kongressen om en firdobling af midlerne til den amerikanske troppeindsats i Østeuropa, og den har – både gennem forsvarsminister Ashton Carter såvel som gennem general Philip Breedlove, den hidtidige overkommandoindehaver over USA's tropper i Europa, og dennes efterfølger general Curtis Scaparrotti, som Carter overdrog kommandoen til den 3. maj i Stuttgart – også gjort det ganske klart, at den betragter Rusland og Kina som sine vigtigste fjender.

Øjensynligt er præsident Obama ude på at gennemtvinge en "endegyldig løsning" af syriensproblemet efter sit eget sind,

før han forlader embedet. Det er muligt, at dette set fra Obamas synsvinkel blot er ét stort blufnummer, hvormed han vil bevise over for sig selv og resten af verden, hvem der er "herre i huset" – men hvis Obama skulle gå hen og forregne sig her, så kommer der til at blive en kernevåbenkrig mellem supermagterne. Det er på høje tid, at de fornuftige kræfter i de vestlige regeringer og parlamenter endelig tager sig sammen til at forhindre Obama i at udføre sådanne forrykte dumheder, for det farlige ved ultimatummer er, at de ofte frembringer en situation, hvor ingen af parterne længere kan trække sig tilbage.

Det er klart, at selvom Rusland og Kina samtidigt strækker hånden frem mod Vesten for en fornuftig samarbejdspolitik, kan de overhovedet ikke gøre andet end at reagere på den vestlige opmarch med selv at opruste og med forhøjet kampberedskab. Således meddelte Rusland for eksempel, at det som reaktion på NATO's oprustning i Østeuropa ville opstille tre nye divisioner, hver på 10.000 mand i løbet af året i sine vestlige og sydlige militærrområder. Og det er ikke blot USA, der arbejder febrilsk på at modernisere sine atomvåben; Rusland og Kina gør nøjagtigt det samme.

Den nye Operation Barbarossa

Helga Zepp-LaRouche sammenligner NATO's opmarch i Østeuropa med "Operation Barbarossa", Det tredje Riges troppeopmarch for at overfalde Sovjetunionen, og begrundede denne påstand på sit internetforum. Efter Obamas besøg bekendtgjorde forbundskansler Merkel, at 250 tyske soldater straks skulle deltage i NATO's bataljoner i Baltikum. I Rusland genopvækkes erindringerne om Den store Fædrelandskrig kraftigt her for tiden, "og når tyske soldater så her bare 71 efter afslutningen på anden verdenskrig udstationeres lige op til den russiske grænse i forholdsvis højt kampberedskab, så kan jeg meget vel forestille mig – ja, jeg føler mig fuldstændigt sikker på det – at det vil fremkalde virkelig stærke følelser i Rusland. Hele NATO's politik er jo i grunden ikke andet end

en indkredsning af Rusland og af Kina."

Når man betragter den samlede strategi – lige fra sanktionerne mod Rusland over forsøgene på at iscenesætte farverévolutioner og til den oprustningsspiral, som Rusland og Kina er tvunget ind i – så bør det være klart, at dette sker med den hensigt at frembringe regimeskift. Det spørgsmål forbliver ubesvaret: "Hvorfor skal atomvåbnene moderniseres? Alle amerikanske atomvåbenlagre skal moderniseres, de taktiske atomvåben B61-12 i Tyskland – det er angrebsvåben. Og hvad skal russerne mene om det?"

En offentlig debat savnes

Frem for alt kritiserede hun, at der hidtil ikke har fundet nogen offentlig debat sted omkring disse ting:

"Der er ikke engang nogen i Tyskland, der voer at udtale sig om sanktionerne – bortset fra med en tilbageholdende kritik. Men en debat om hele den militære dimension mangler egentlig fuldstændigt. Og det er virkelig en skandale. Jeg mener, at vi virkelig behøver en dramatisk ændring af vor politik, for vi skal selv bestemme over vore egne interesser i Tyskland og hele Europa. Bliver vi draget med ind i sådan en krig? ... Skal vi virkelig lade os drive ind i sådan en konfrontation, så at sige i ly af USA, der virkelig sætter Tysklands eksistensielle interesser på spil? For hvis uheldet er ude, så ophører Tyskland med at eksistere."

Det egentlige motiv

Det virkelige motiv bag konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina, understregede hun, ligger i forhandlingerne om frihandelsaftalerne TPP (med de asiatiske nationer) og TTIP (med Europa), som USA's regering vil gennemtrumfe endnu før Obamas afgang. Dette demonstreredes af et indlæg fra præsident Obama i Washington Post med den megetsigende overskrift: "Amerika – og ikke Kina – fastsætter reglerne." "Heri siger han, at Sydasien og Sydøstasien udvikler sig med rasende fart,

og vi – USA – kan ikke tillade, at Kina fastlægger reglerne, for det gør vi! Og dermed har han egentlig lukket katten ud af sækken. For også ved den førstnævnte militære oprustning og ved konfrontationsscenarierne drejer det sig egentlig kun om ét ting. Såvel ved TPP, TTIP som ved NATO's oprustning over for Rusland og naturligvis også i Det sydkinesiske Hav, i Korea, i hele den militære dimension, drejer det sig kun om ét enkelt tema – og det er at forsøre USA's enevældige position med alle midler."

I Det sydkinesiske Hav drejer det sig med sikkerhed ikke om et par klippeøer, og den frie sejlads er heller ikke krænket blot en eneste gang, det er alt sammen blot grov propaganda. Tværtimod ønsker Obama at konsolidere "USA's krav om overherredømme over Stillehavet og sandsynligvis også snart over Det indiske Hav, det vil sige over alle verdenshavene... Det drejer sig om at opretholde den unipolare verden." Men det er så at sige fortid nu, for den er holdt op med at eksistere. "Asien stiger opad, Kina udvikler sig, andre asiatiske stater, Indien, det, som før kaldtes for tigerøkonomierne, udvikler sig med rasende fart." Kinas regering har reageret meget koldt på Obamas artikel ved at slå fast, at handelsreglerne ikke skal fastsættes af ét land, men af alle de inddragne nationer. Og under et møde i Australien, hvor det drejede sig om den kinesiske handelsaftale, deltog 15 lande, "der øjensynligt fandt de af Kina foreslæde betingelser for langt mere attraktive end TPP, der egentlig kun har til formål at holde Kina udenfor."

Thukydid-fælden

Men det afgørende punkt er dog, "at alle imperier i historien er gået under som følge af at have forstrakt sig... USA har forstrakt sig her for tiden, de økonomiske tal er katastrofale – både hvad angår tallene for arbejdspladserne og tallene for den produktionsstigning, der i de sidste fem år har været nul eller endnu lavere. Det vil sige, at USA's fysiske økonomi skrumper mere og mere ind, og banksektoren er naturligvis blot

en kæmpebølle, der har det endnu værre end i 2008 og truer med at eksplodere – ligesom i Europa."

Hun fortsatte: "Med andre ord, så er dette en politik, der ikke er holdbar, og det gør den også så farlig." For der er kræfter i den transatlantiske sektor, der reagerer således på denne udvikling i Asien, at de er ved at gå i den såkaldte Thukydid-fælde, som den tidlige amerikanske generalstabschef flere gange har advaret om, nemlig konflikten mellem Athen og Sparta i det klassiske Grækenland, som Thukydid beskrev, "hvor den ene parts opstigning førte til den anden sides krigsførelse og dermed startede den peloponnesiske krig, der i sidste ende førte til det klassiske Grækenlands undergang." Det er noget, der i dag i brintbombernes tidsalder, og hvor der er tale om overgang fra afskrækning til kampberedskab og mobilitetstilstand for tropperne, er ekstremt bekymrende. "Jeg har sagt det så tit: Vi behøver en offentlig debat. Hvor er Tysklands interesser hen? Tysklands interesser er netop ikke fremmedfjendtlighed eller "lukkede grænser", for den eneste måde Tyskland kan sikre sin eksistens på længere sigt er ved at indlede et nyt paradigme og deltage i det med andre stater, frem for alt med hele Eurasien, der så i fællesskab kan løse de problemer, der berører os alle: Det nære og mellemste Østens fuldstændige ødelæggelse og den frygtelige situation i Afrika. Og den eneste mulighed, vi har for at slippe ud af alle de konflikter, er den, at vi sammen med Rusland og Kina udbygger Den nye Silkevej til en Verdenslandbro."

RADIO SCHILLER den 9. maj

2016: Koncerten i Palmyra, Syrien: Putins seneste flankemanøvre

Med formand Tom Gillesberg:

```
<iframe width="100%" height="450" scrolling="no"
frameborder="no"
src="https://w.soundcloud.com/player/?url=https%3A//api.soundcloud.com/tracks/263241683&auto_play=false&hide_related=false&show_comments=true&show_user=true&show_reposts=false&visual=true"></iframe>
```

NATO's nye »Operation Barbarossa«: Hvad har det tyske forsvar mistet i Litauen? af Helga Zepp-LaRouche

30. april 2016 – Betragter man NATO's forskellige aktiviteter over for Rusland såvel som de amerikanske styrkers over for Kina, så får man et billede af en politik, der er lagt an på indkredsning og provokation, og som i sidste ende egentlig kun kan munde ud i den store katastrofe. At lige netop den tyske regering nu vil udstationere tyske soldater som en del af NATO's tusinde mand store bataljon i Litauen – 71 år efter Hitlers tilintetgørende nederlag under hans vanvittige felttog

mod Sovjetunionen – det er en skandale.

Efter at præsident Obama allerede inden sit sidste besøg i Hannover havde tilkendegivet, at han ville kræve et større militært engagement og større økonomiske bidrag fra Tysklands side, havde forbundskansler Merkel intet bedre at tage sig til end »bag lukkede døre« at forsikre Storbritanniens, Frankrigs og Italiens regeringschefer på det såkaldte minitopmøde med præsident Obama i Hannover, at det tyske militær nok skulle bidrage til NATO's fortsatte østekspansion. Endegyldigt skal denne mission med skiftende, kort udstationeret mandskab vedtages på det kommende NATO-topmøde i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor en hel række yderligere offensive forholdsregler ligeledes skal sættes i gang mod Rusland.

På sikkerhedskonferencen i Moskva, der lige har fundet sted, advarede den russiske NATO-gesandt Alexander Grusjko om konsekvenserne af NATO's konfrontationspolitik på dennes østflanke som for eksempel den såkaldte permanente tropperotation (hvoraf de tyske tropper kun skal udgøre en del), den fortsatte udstationering af tunge våbensystemer i forskellige østeuropæiske stater, uafbrudte manøvrer, vedvarende overvågning af luftrummet, og forstærkning af flådeenhederne i Østersøen og Sortehavet. Under den sidste episode i Østersøen, hvor russiske kampfly fløj hen mod amerikanske krigsskibe, der befandt sig godt 120 km fra den russiske enklave Kaliningrads kyst, påberåbte man sig fra amerikansk side den såkaldte »anti access/area denial« (A2AD) og hævdede, at Rusland forhindrer den frie adgang til militær hjælp til De baltiske Lande – hvor det i virkeligheden drejede sig om at stille spørgsmål ved Ruslands ret til at forsvare sig selv i umiddelbar nærhed af sine egne grænser.

Noget andet, der forberedes, er militære brigader, der skal sammensættes af tropper fra Bulgarien, Rumænien, Ukraine såvel som Litauen og Polen. Også udbygningen af det amerikanske rakettforsvarssystem i Østeuropa fortsætter uforstyrret, selv om enhver begrundelse om, at dette forsvarssystem skal tjene som værn mod iranske raketter, er faldet bort med »P5+1«-aftalen med Iran. Det er nu helt klart, at det skal tjene til

at udsette Ruslands mulighed for gengældelsesangreb.

Det kan kun forklares som et eksempel på kollektiv lammelse og hukommelcestab, at så godt som ingen i Tyskland stiller det spørgsmål, hvorfor Obamaadministrationen i de kommende år vil give en billion dollars (!) til at modernisere det samlede amerikanske kernevåbenarsenal – indbefattet de i Tyskland udstationerede taktiske kernevåben B61-12 – for (sammen med stealth-fly) at gøre det mere »indsatsegnet«, sådan som det for nylig fastsløges under en hørning i det amerikanske senat af fru senator Feinstein. Alt dette finder stadig sted i et miljø, som militæranalytikere som Ted Postol eller Hans Kristensen betegner som farligere end højdepunktet af den kolde krig, altså Kubakrisen, hvilket fik personligheder som Mikhail Gorbatjov og den afdøde Helmut Schmidt til for ikke særligt lang tid siden til at advare mod en tredje verdenskrig.

Denne gang går fru Merkels og de karrieresyge militærpersoners imødekommande, vasalagtige troskab for vidt. Tysklands øgede deltagelse i NATO's indkredsningsstrategi over for Rusland, hvor NATO rykker helt frem til Ruslands grænser, og ikke omvendt – den russiske udenrigsminister Lavrov talte om et »beskidt forsøg på at stille sandheden på hovedet« –, sætter selve Tysklands eksistens på spil, idet der intet vil blive tilbage af landet eller dets indbyggere, dersom en atomkrig virkelig finder sted. Og ingen kan overbevise os om, at fru Merkel, fru von der Leyen (den tyske forsvarsminister) og forsvarsledelsen overhovedet intet skulle vide om dette.

Oven i NATO-operationerne mod Rusland kommer de amerikanske stridskræfters ligeledes eskalerende provokationer over for Kina – hvor USA slår på »den frie sejlret i havet« i Det sydkinesiske Hav, selv om Kina ikke en eneste gang har forhindret denne – de hermed begrundede krænkende overflyvninger af det kinesiske territorium, de omstridte øer og rev, forsøget på at udnytte krisen omkring Nordkorea til at udstationere det mod Kina og Rusland vendte THAAD-raketsystem

i Sydkorea, og udsendelsen af yderligere 250 amerikanske specialtropper i Syrien uden tilladelse fra den syriske regering, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd og uden den nødvendige bemyndigelse fra den amerikanske kongres, sådan som den amerikanske forfatning kræver det.

Alt dette er elementer af en yderst risikabel politik. Er den lagt an på at lokke Rusland og Kina i en fælde for at fremprovokere reaktioner, der så kan bruges som påskud for stort anlagte straffeaktioner? Drejer det sig om opmarch for et førsteangreb, der svarer til de forskellige doktriner såsom Prompt Global Strike eller Air-Sea Battle? Tror man virkelig i fuldt alvor, at udgifterne til en ny oprustningsspiral i kombination med farverevolutioner vil fremkalde regimeskift i Moskva og Beijing, fordi landenes befolkninger vil rejse sig mod Putin og Xi Jinping? Alle disse varianter er vanvittige. I alle tilfælde risikerer man at udslette menneskeheden i en verdensomspændende, termonukleær krig.

Problemet er hveken Rusland eller Kina, men den neoliberale finanspolitik, der ligger til grund for en indbildt nødvendighed af at udvide den transatlantiske imperialistiske politik. Fastholdelsen af denne politik er i sidste ende grunden til, at der ikke er nogen, der taler om »årsager« til den flygtningekrise, der er resultatet af de på løgne begrundede krige i Sydvestasien, og af den politik, der har nægtet Afrika udvikling på grund af Den internationale Valutafonds berygtede kreditbetingelser. Det var denne politik, der åbnede en uudholdelig afgrund mellem rig og fattig i mange dele af verden, og som synes rede til at ofre alt til gavn for få og på manges bekostning på højrisikospekulationens alter. Og netop denne politik er håbløst bankerot, sådan som de lige så afsindige debatter om »helikopter-penge« demonstrerer.

Bare tanken om, at vi her 71 år efter det fuldstændige nederlag for nationalsocialisterne, der bragte uendelige lidelser over den russiske befolkning såvel som mange andre

lande – ikke mindst vort eget – atter kan deltage i en »Operation Barbarossa« mod Rusland, må tilbagevises med fuldt eftertryk, også i praksis. Når alle de for tiden planlagte optrapninger, indbefattet Ukraines og Georgiens tilbudte medlemskab som »associerede partnere« til NATO, hvilket Rusland for længst har betegnet som en rød linje – når det mulige NATO-medlemskab for Finland og Sverige og udsendelsen af enheder fra det tyske forsvar til Litauen besluttes på det kommende NATO-topmøde, så befinder vi os sandsynligvis på den direkte vej til Helvede.

Vi må benytte de to resterende måneder til at fremføre et alternativ, og et sådant er »Win-win«-samarbejdet med Rusland og Kina, uden hvilket intet af de problemer, der truer vor eksistens – krigsfaren, det truende finanskak, flygtningekrisen eller terrorismen – vil kunne løses. Og vi kan ikke gøre det sande Amerika nogen større tjeneste end ved at stå fast på dette samarbejde.

Der er en udvej: Vi må sammen med Rusland, Kina og Indien udbygge Den nye Silkevej for at fremkalde en økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika og for at genopbygge vor egen produktive økonomi; og vi må gøre det klart for Amerika, at vi ikke er rede til at begå selvmord for at opretholde et imperium, der for længst har forstrakt sig ved sin egen opførsel. Derimod indtager George Washingtons, Alexander Hamiltons, Abraham Lincolns, Franklin D. Rooseveltts og John F. Kennedys Amerika en æresplads inden for den samlede menneskehed.

**RADIO SCHILLER den 25. april
2016:**

**Barack Obama er en britisk
agent**

Med formand Tom Gillesberg

**Et nyt paradigme for
menneskeheden:**

**Afskrift af Helga Zepp-
LaRouches tale
til seminaret på
Frederiksberg den 18. april
2016**

Kommer senere på dansk.

Helga Zepp-LaRouche Addresses Seminar in Copenhagen,
April 18, 2016 [unproofed draft]

We Need a New Paradigm for Humanity

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, thank you very much for this kind introduction.

Dear Excellencies, Ladies and Gentlemen: I would like to

start my presentation with showing you a point of view which may be unusual to discuss the strategic situation, but I think it is quite adequate.

This is a time-lapse video where you can actually have a view from space. This is the kind of view normally only astronauts, cosmonauts, taikonauts have. They all come back from their space

travel with the idea that there is only one humanity, and that our planet, which is very beautiful and blue; however, it is very

small in a very large solar system and an even larger galaxy, not

to mention the billion galaxies out there in our universe.

With that view comes, naturally, the question of the future.

Where should mankind be in 100 years from now, in a 1000 years,

in 10,000 years? Well, you have to exercise your power of imagination. In 10,000 years, we probably are well beyond having

colonized the Moon, we have completed very successful Mars missions, we will have a much, much better understanding about our solar system, our galaxy, and we will have gotten a much deeper understanding about the principle of our universe.

Just think, that it took 100 years before modern science could confirm that Einstein's conception about gravitational waves was correct. Ten thousand years of the past human history

has brought tremendous progress. But just think that this growth

can go on, exponentially. And since there is no limit to the creativity and perfectibility of the human species, in 10,000 years we can have a wonderful world.

So, let's look from that view, into the future, to the present, to have the right perspective.

Yesterday, the {New York Times}, in the Sunday edition, had

an article saying "The Race Escalates for the Latest Class of Nuclear Arms," portraying in detail that the United States, and

Russia, and China are developing new generations of smaller and

less destructive nuclear weapons, which would make them more useable. They quote in the article James Clapper, the Director of

the National Intelligence of the United States, that the world has now entered a new Cold War spiral, where, basically, totally

different laws and rules govern, than it used to be the case with

Mutual Assured Destruction.

The previous NATO doctrine of Mutual Assured Destruction proceeded from the assumption that the destructive power of nuclear weapons is so horrible, because it will lead to the annihilation of the human race, that nobody in their right mind

would ever use it. And therefore, it was a deterrence that these

weapons would never be used.

This is now no longer valid. What they are now discussing, openly, on the front page of the {New York Times}, is that what

we, for a very long time, only we and a few of military experts,

have said, namely, that these modernized tactical nuclear weapons, like the B12-61, in combination with stealth bombers, with hypersonic missiles, can actually lead to the winning of a

nuclear war.

Ted Postol and Hans Kristensen, very respected military analysts, have detailed at great lengths, why the idea of a limited nuclear war is completely ludicrous, and it is the nature

of the difference between thermonuclear weapons and

conventional weapons, that once you enter a nuclear exchange, that it is the logic of such a war that all weapons will be used, and that will be the end of mankind. We are closer to that possibility than most people dare to even consider, because if they would, they would not remain so passive as they are now.

This is why I want to make emphatically the point—and this is the purpose of conducting meetings like this seminar and many other conferences we are engaged in—that we have reached a point in human history where geopolitics must be superseded with a completely new paradigm. And that is why I started with the view from space. We need a new paradigm, basically saying goodbye to the very idea of geopolitics, which has caused two world wars in the 20th century. That new paradigm must be completely different than that which is governing the world today.

We have, right now, rising tensions in the South China Sea. Policymakers and the neighboring countries are extremely worried about what will happen in the period between now and the trial in The Hague. You have the largest maneuver around North and South Korea right now, where people in the region are extremely worried that the slightest provocation could lead to an exchange of nuclear weapons.

You have the NATO expansion up to the Russian border. Countries like Poland and Lithuania are asking to have these modernized nuclear weapons located on their territory, even

that
makes them prime targets.

The United States is continuing to build the anti-ballistic missile system which, supposedly, was against Iranian missiles,

but after the P5+1 agreement has been reached, it is obvious this

was always a pretext and the aim was always to take out the second strike capability of Russia.

Then you have the entire region of Southwest Asia, still being a terrible destruction and consequence of failed wars. North Africa is exploding. You have new incidents between NATO and Russia, all of a sudden in the Baltic Sea, which was, up to

now, a calm region where there are no conflicts, or, there have been no conflicts.

In the Middle East briefing, discussing President Obama's trip to Riyadh on the 21st of this month, they say that this trip

will open up a new page of NATO in the relationship to the Middle

East, that what Obama will try to establish is a new relationship

between NATO and the Gulf Cooperation Council countries.

So, we have a situation where the {New York Times}, also yesterday, and I'm quoting these papers to say that these are not

some opinions of us, but this is now the public discussion, that

what is really at stake in the South China Sea is not so much the

fight around some uninhabited reefs and cliffs, or some tiny islands, but it is the American effort to halt China's rise. And

not only China's rise, but that of Asia. China, Asia arising; the

trans-Atlantic region is in decline.

Just now, we are heading towards a new financial crisis, and all signs are, that we are going into the same kind of crash like

2008. Already since the beginning of this year, \$50 billion corporate defaults were taking place, which is on the same level

like what happened in 2009.

What the United States is trying to assert under this conditions, where the trans-Atlantic world is in decline or marching towards collapse, to insist that nevertheless a unipolar

world must be maintained. The problem is, that unipolar world, effectively, no longer exists. But still, what carries American

policy to the present day, is the Project for the New American Century, the so-called Wolfowitz Doctrine, which is a neocon idea

which says that no country and no group of countries should ever

be allowed to challenge the power position of the United States.

In the age of thermonuclear weapons, the insistence to maintain a

non-tenable world order could very quickly lead to the annihilation of civilization.

It is a fact: China has made an economic miracle in the last 30 years which is absolutely breathtaking. And it is continuing,

despite all the media rumors about China's economic collapse.

India has by now the largest growth rate in the world; it's above

7%. Many other Asian countries have explicitly formulated the goal for themselves to be developed countries in a few years.

The

Chinese economy right now is rebounding. They just announced that

in the next five years China is going to import \$10 trillion worth of imports. They will invest \$600 billion worth of investments abroad. Every day 10,000 new firms are being created in China.

So, if you look at the development, especially since President Xi Jinping announced in September, 2013 in Kazakhstan,

that the New Silk Road, the One Belt One Road, is put on the agenda. In the Two and a half years since that time, more than sixty nations have joined with China in this development. They have created the New Silk Road, the Maritime Silk Road; these nations have created a whole set of alternative economic-financial institutions, such as the AIIB, which, despite

massive pressure from the United States not to do so, immediately

was joined by sixty founding members. The New Development Bank also started just now its functioning. The New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the Shanghai Cooperation Bank, and

many more. All of these were created because the IMF and the World Bank had not invested in the urgently required infrastructure.

These banks are now engaged in very, very impressive, large projects. For example: China invested \$46 billion in the China-Pakistan corridor. When President Xi Jinping recently went

to Saudi Arabia, Egypt, and Iran, consequently Iran, fool-heartedly, declared that they are now part of the One Belt

One Road, New Silk Road development. Greece is now talking about

that after China is investing in the Port of Piraeus, that Greece

will be the bridge between China and Europe. The 16+1, that is the East and Central European countries, just declared that

they absolutely want to participate in China helping to build a fast train system in these countries. Those projects which the EU has not bid, China is now building. Part of it is, for example, the Elbe-Oder-Danube Canal, which will connect the waterways of these countries. When President Xi recently was in the Czech Republic, President Zeman announced that the "Golden City" of Prague will be the gateway between the Silk Road and Europe. Also, Austria and Switzerland are now fully on board and see the benefits of their country's joining with the New Silk Road.

When President Xi Jinping at the APEC meeting in October 2014 offered to President Obama to cooperate in all of these projects in a "win-win" perspective, he not only proposed economic cooperation, but he put on the agenda a completely new model of international relations exactly designed to overcome geopolitics. The new model is supposed to be based on the respect for sovereignty, non-interference into the internal affairs of the other country, respect for the different social system the other country chooses to adopt. It would really be, in a certain sense, a fulfillment of the principles which are laid out in the UN Charter anyway.

How was the Western response? Very, very ambiguous. The United States in spite of this, never really responded to President Xi's offer. They keep insisting on an unipolar world.

For example, in the TPP, like in the TTIP for Europe, it is said

very, very clearly, the U.S. sets the rules of trade for Asia and not China. Recently, the American Defense Secretary Ash Carter, and also NATO commander General Breedlove, declared the enemies #1 of the United States are, first, Russia, second, China, third, Iran, fourth North Korea, and only fifth terrorism. Now that is in spite of the fact that many other statesmen, such as United States Secretary of State John Kerry and Foreign Minister Steinmeier, and many others, have recently also stated, that all crucial problems of the world cannot be solved without the cooperation of Russia, and China. For example, the P5+1 agreement with Iran, would never have come into being without a constructive role of {both} Russia and China . Without Putin's very intelligent intervention in the military situation in Syria, this situation could not have come to the potential of a political solution. Also, apart from the military pressure, there is massive pressure on the new institutions such as the AIIB and the New Development Bank, to {not} be outside of the casino economy but to follow the "international standards." Now, in these times of the Panama Papers, of the various LIBOR scandals, of the money laundering of many of these banks, it is a sort of laughable thing, what should be these "international standards" of the Western financial system. Now, let's be realistic. At the IMF/ World Bank meeting which just concluded in Washington over the weekend, behind the

scenes there was complete panic, but nobody dared to speak about it openly, behind the scenes people were talking, what former IMF boss Strauss-Kahn has said repeatedly, publicly, that we are heading towards the "perfect political storm." That if one of the too-big-to-fail banks collapses, it will lead to a crisis much, much worse than 2008.

At the recent Davos Economic Forum, the former chief economist of the BIS William White said that the world system is so utterly overindebted, that there are two roads only possible:

Either you have an orderly writeoff of the debt, like in the religious Jubilee, so that you just say "these debts are not payable," and you write them off, or it will come to a disorderly collapse.

Now, the situation is all the more urgent, because unlike 2008 when everyone was talking about the "tools" of the central bank, like interest rate reduction, rescue packages, bailouts, all of these tools don't function any more. As a matter of fact, when the competition for more zero interest rate, or even negative interest rate, went into high gear in the last month, when, for example, the Bank of Japan or the central bank of Norway, or the ECB declared a zero interest rate policy, or even a negative interest rate policy, it boomeranged! It had the opposite effect: Rather than leading to more investment, in the real economy, it led to a deflationary escalation of the collapse.

When Mario Draghi, the chief of the ECB, recently announced, "yeah, yeah, we have a discussion about helicopter money." And

Ben Bernanke echoed it and said, "yes, now we need helicopter money," meaning electronic printing of {endless} amounts of worthless money, virtual money, they de facto announced that the

trans-Atlantic financial system is absolutely in the last phase.

Because after helicopter money comes only evaporation.

But this is only the most obvious of the crises. Another one, which is in a different domain, but equally systemic is the

refugee crisis in Europe. Now, I supported Chancellor Merkel when she initially said, we can manage that, we can give refuge

to these people, and for the first time, I was saying "this woman is doing the right thing." I know there was a lot of international criticism, but she acted on the basis of the Geneva

Convention on refugees, but it was the right thing to do. But the reactions from the other European countries, revealed an underlying, basic flaw of the EU, a flaw which was not caused by

the refugees, but it was revealed by the first serious challenge,

that in the EU, as it has been conceptualized in the Maastricht

Treaty going up to the Lisbon Treaty, there is no unity, there is

no solidarity; and with the collapse of the Schengen agreement which allows free travel within the internal borders of the EU,

the closing of the so-called Balkan routes, to prevent refugees

from coming, the basis for the European common currency is also

gone, because without the Schengen agreement, the possibility to

have the euro last is extremely dubious.

Now, with the recent response by the EU to basically have a deal with Turkey, I mean, this is beyond the bankruptcy of the whole EU policy if you can top it. At a point when the Russian

UN Ambassador Vitaly Churkin, presented the UN Security Council

with evidence that the Turkish government, is continuing up to the present day to supply ISIS with weapons and other logistical

means, to then say, we pay Turkey EU6 billion, for what? To have

them receive refugees; and Amnesty International has already said, there is no guarantee that these people will be protected,

but rather that Turkey is sending them back to the war zones, like Syria, Afghanistan, and elsewhere.

So, if you look at the pictures of Idomeni, where the Macedonian police are using tear gas against refugees who are absolutely desperate; if you look at the fact that Greece is now,

rather than having refugee camps which would somehow process these unfortunate human beings, they have, on pressure of the EU,

been turned into detention centers. Pope Francis was just in Lesvos, together with the Greek Patriarch Bartholomew, and this

Patriarch said, the present EU policy on the refugee crisis, is

the completely bankruptcy of Europe. The Doctors Without Borders

left their job in Greece, because they said they cannot be accomplices to the murderous policy of detention, where the police decide who is a patient and not doctors. Instead of protecting the people running away from wars and persecution, they are now being treated as criminals.

Immediately, days after this disgusting EU-Turkey deal, it turned out that it's a complete failure, the so-called

"European values," human rights, humanism, well—they're all in the trashcan, because now the refugees, obviously still fleeing for their lives, go to Libya trying to get into small boats to Italy.

And just yesterday the news came that another 400 people drowned in the Mediterranean. And this will keep going on. And it will haunt the people who are refusing to change their ways.

Now, there is a new element in the situation which may cause sudden surprises, and that is a program which was presented by CBS, a week ago Sunday, in the so-called "60 Minutes" program portraying the coverup, of the U.S. governments from Bush to Obama, of the famous 28 pages omitted in the publication of the official Joint Congressional Inquiry into 9/11 by the U.S. Congress; and as many people have said, and was said in this program, this pertains to the role of Saudi Arabia in 9/11. Yesterday, {all} the U.S. talk shows, and all the U.S. media, pointed their finger to the coverup of the Bush administration and even to the present day of the present government, that there is a coverup of criminal activity.

Now, the Saudi Arabian government reacted very unnerved, and this was again reported in the {New York Times}, that they would sell off \$750 billion in U.S. Treasuries, if the U.S. would allow a bill that would allow Saudi Arabia to be held responsible in court, for their role in 9/11. Now, that's not exactly a sign of sovereignty, but of despair. There are several U.S. Senators, among them Mrs. Gillibrand from New York, who demand that this whole question of the Saudi Arabian role in 9/11 must be on the

agenda when President Obama goes to Riyadh this week. Which in

any case, may not happen, but it will not be the end of the story

because the genie is now out of the bottle.

OK: How do we respond to these many, many crises? Well, there is a solution to all of these problems. The trans-Atlantic

should just do exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, in

reaction to the world financial crisis at the time.

Implement

the full banking separation – Glass-Steagall – and the whole offshore nightmare which is being revealed in the Panama Papers,

and remember, that this firm Mossack Fonseca is only the fourth

largest of such firms, and 11 million documents still need to be

read through, and processed. But we have to go back to the kind

of international credit system, as it existed in the Bretton Woods system, before Nixon ended the fixed exchange rate in 1971,

opening the gate for floating exchange rates and especially the

creation of offshore money markets for the unlimited creation of

money and other illegal operations as it now is coming out.

Then we need a writeoff of the absolutely unpayable state debt, which has accumulated and ballooned after the bailouts of

2008 and afterwards. And we have to basically get rid of the toxic paper of the whole derivatives markets, because they are the burden which is eating up the chance for the investment in the real economy.

Then, we need a Marshall Plan Silk Road; and the only reason

I'm talking about a Marshall Plan, despite the fact that China is {emphatic} that they do not want a Cold War connotation to the New Silk Road, it gives people in the United States and Europe a memory, that it is very possible to rebuild war-torn economies, as it happened in Europe after the Second World War. Now, with the ceasefire which was negotiated between Foreign Ministers Kerry and Lavrov, you have now a still-fragile, but you have the potential for a peace development in Syria, and soon other countries in the region. But it is extremely urgent, that the peace dividend of this ceasefire is becoming visible for the people of the region, immediately. That is, there has to be a reconstruction and economic buildup, not only of the territory and the destroyed cities, but the entire region, has to be looked at as one: From Afghanistan to the Mediterranean, from the North Caucasus to the Persian Gulf. Because you cannot build infrastructure by building a bridge in one country. You have to have a complete plan for the transformation of this region, which mainly consists of desert. Now, the idea is to have a comprehensive plan, greening the deserts, building infrastructure, creating new, fresh water from desalination of ocean water, of tapping into the water of the atmosphere through ionization, and various other means. And then build infrastructure corridors, new cities, and give hope to, especially, the young people of the region, so they have a

reason

not to join the jihad, but to become doctors, to become engineers, to care for their family and their future.

Now this is not just a program any more, because when President Xi Jinping visited Iran about two months ago, he put the Silk Road development on the agenda for this region. So, all

you need to do, is extend the Silk Road, and the first train has

already arrived in Tehran; you have to continue to build that road, from Iran, to Iraq, to Syria all the way to Egypt.

Other

routes should go from Afghanistan, to Pakistan, to India. From Central Asia to Turkey to Europe, and this obviously can only work because the problem is so big, that all the neighbors of the

region, Russia, China, India, Iran, Egypt, but also the countries

which are now torn apart by the refugee crisis such as Germany,

Italy, Greece, France, and all other European countries must all

commit themselves to work on such a Silk Road Marshall Plan for

the reconstruction and economic buildup of the Middle East/Southwest Asia, {and} all of Africa, because the economic situation is equally dire in that continent.

The United States must be convinced that it is in their best interest to cooperate in such a development, and stop thinking in

terms of geopolitics. Now, the United States should only be encouraged to cooperate in the development of these regions, but

the United States needs {urgently} a New Silk Road itself.

Because if you look at the condition, not only of the financial

sector in the United States, but especially the physical

economy; if you look at the social effects of the economic collapse, like the rising suicide rates, in all age brackets of the {white} population, and especially rural women in the age between 20 and 40, the suicide rate is quadrupling and even beyond. This is a sign of a collapsing society.

Now, China has built as of last year, 20,000 km of fast train systems. Excellent, top-level technology fast-train systems; it wants to have 50,000 km by I think the year 2025. How many miles of fast train as the U.S. built? I don't any. But if the United States would join the New Silk Road and participate in the economic reconstruction, as Franklin D. Roosevelt did it with the Tennessee Valley Authority plan, with

the Reconstruction Finance Corp. in the '30s, the United States

could very, very quickly be a prosperous country, and could again

be regarded by the whole world as "a beacon of liberty and a temple of freedom," which was the idea of America when it was founded.

So, the whole fate of the whole world will depend if we all succeed to get the United States to go back to its proud tradition of a republic, and stop thinking like an empire, because that cannot be maintained in any case; because all empires in the whole history of mankind always disintegrated when

they became overstretched and collapsed. There is not one exception to this idea.

Now, therefore, let's go back to the idea from the beginning: Let's approach all problems in the present from the idea, where is the future of mankind? Where should mankind be?

Do we exist, or will we destroy ourselves. And that requires a change in paradigm, which must be as fundamental and thorough, like the paradigm shift from the European Middle Ages to the modern times. And what caused that shift was such great figures as Nikolaus of Cusa, but also Brunelleschi, Jeanne d'Arc, and many others; but what they introduced was a rejection of the old paradigm—scholasticism, Aristotelianism, all the wrong ideas which led to the destruction of the 14th century, and they replaced with a completely {new} image of man, man as an {imago viva Dei}, which was a synonym for the unlimited creative potential and perfectability of the human being. It led to a new image of man which created a blossoming of science, of modern science, of the modern sovereign nation-state; it made possible the emergence of Classical arts.

And that is what we have to do today: We have to stop thinking in terms of geopolitics, and we have to focus on the common aims of mankind. Now, what are these "common aims of mankind"? It is, first of all scientific cooperation to eradicate hunger, poverty, to develop more and more cures for diseases, to increase the longevity of all people. We have to study much more fundamentally, what is the principle of life? Why does life exist? How does it function? What, really, is the deeper lawfulness of our universe? And that must define the identity of human beings, which is unique to the human species.

And I have an idea of the future, which will be full of joy. Because we will discover new principles in science and in classical art, and we will create a new Renaissance. As the Italian Renaissance superseded the Dark Age of the 14th century,

what we have to do today, is we have to revive the best traditions of all great nations and cultures of the world; and make them known to the other one. Have a dialogue of the most advanced periods of Chinese, of European, Indian, African, other

cultures, and revive—and that is being done in China, already—the great Confucian tradition, which is in absolute correspondence with the best neo-Platonic humanist ideas of Europe. We must revive the great Vedic tradition in India, the

Gupta period; the Indian Renaissance of the late 19th to the 20th

century. We must revive the Abbasid Dynasty of the Arab world;

the Italian Renaissance; the Andalusian Spanish Renaissance, the

Ecole Polytechnique in France, the great German Classical period.

The great Italian method of singing in Verdi tuning and the bel

canto method. And if all of these riches of all the different countries become the common good of all children of this planet,

and everyone can learn universal history, other cultures as if it

would be their own, I can already see how humanity can make a jump, and how we can create the most beautiful Renaissance of human history so far.

I think everybody who is thinking about these questions, has a deep understanding, that we are at the most important crossroad

in human history. And it is not yet clear which way we will go,

but it is clear to me, that we will {only} come out of this crisis if we mobilize the subjective emotional quality, which in

the Chinese is called {ren}; and the European equivalent, you

would call {agapë}, love. And we will only solve this problem if
we are able to mobilize a tender, maybe even {passionate}
love,
for the human species. [applause]

Video og lyd: Seminar på Frederiksberg: Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert
Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi
Leena Malkki, soprano fra Sverige
Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix:
Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious

infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the “One Belt, One Road” policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of new credit institutions, constitute an alternative in the making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new “Marshall Plan” to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of “win-win” cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping’s recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China’s support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR’s report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the

Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: Click here

Schiller Instituttets konference i New York, 7. april 2016: At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed

Schiller Instituttets konference i torsdags i New York City, "At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed", markerede en succes for Lyndon LaRouches idé. Selvom flere og mere fyldige rapporter vil følge, så kan så meget allerede nu siges med sikkerhed; nærværende rapport reflekterer kun en del af begivenhedsforløbet.

Helga Zepp-LaRouche åbnede konferencen med en omfattende og inspirerende tale med titlen, "Hinsides geopolitik og polaritet: En fremtid for den menneskelige art", i hvilken hun blotlagde den umiddelbare trussel om en udslettelseskrig og viste, at alene idéen om Verdenslandbroen, som hun sammen med sin mand udviklede i perioden under Warszawapagtens sammenbrud, kan tilvejebringe en varig garanti for fred. Hun gik videre med at skitsere en dialog mellem civilisationerne, hvor alle civilisationer i verden vil blive repræsenteret ved deres historiske, kulturelle højdepunkter, så som Weimar-klassikken for Tysklands vedkommende og et USA, som det først blev udtænkt til at være af Benjamin Franklin og Alexander Hamilton.

Helga efterfulgtes som taler af den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark (1966-67), der sammenvævede sin egen mangeårige erfaring til en redegørelse om den nyere

verdenshistorie, og som understregede et alternativ til den krigspolitik, som de fleste amerikanske regeringer efter Kennedy-tiden har ført.

Den næste taler var en aldeles enestående person fra Kina, nemlig landets ledende professor i journalistik og tilligemed leder af meget andet, Li Xiguang. Professor Li har anført en pilgrimsfærd, der har varet i årtier, for Silkevejen – tværs over Centralasien og ned langs hver af de tre nord-syd ruter, og tilbage igen. Ikke færre end 500 af sine studerende har han siden 1990 ført med sig på denne pilgrimsrejse, og han har skrevet et tobindsværk om den Nye Silkevej. Skønt hans mål med Silkevejen ikke er af religiøs karakter – hans mål er de samme som LaRouche-bevægelsens – så modellerer professor Li sig selv efter de store kulturelle, kinesiske helte, buddhistmunkene Xuanzang (602-664) og dennes forgænger Faxian (337-422). Begge foretog vidstrakte og anstrengende rejser langs Silkevejen og bragte den første, reelle viden om meget af verdencivilisationen, der især omfattede sanskrit-sproget og kulturen, samt originale, buddhistiske skrifter, med tilbage til Kina.

Xuanzang tilbragte intet mindre end 16 år på denne rejse og vendte tilbage med 600 indiske tekster. Efter ønske fra Tangdynastiets kejser, færdiggjorde han i 646 sit 12-binds værk, "Krøniken om det store Tangdynastis vestlige områder" der er blevet en af hovedkilderne til studiet af Centralasien og Indien i middelalderen, og som danner grundlag for romanen fra det 17. århundrede, "Rejsen til Vesten", en af de fire store, klassiske, kinesiske romaner.

Der vil senere komme rapporter fra eftermiddagens session, der satte fokus på rumprogrammet, og som blev indledt af Kesha Rogers med en levende præsentation. Sessionens højdepunkt var en spørgsmål-svar-session over Skype med Lyndon LaRouche. LaRouche førte de fleste af spørgsmålene tilbage til kardinalspørgsmålet, nemlig, at forandringer i det fysiske system, og i menneskehedens fremtid, skabes af selve det tænkende menneskelige intellekt; det er der intet dyr, der er i stand til. Menneskeheden organiseres gennem sine egne

handlinger af denne art; det er disse, der leder til enten succes eller fiasko. Dette er kendetegnende for den sande videnskabsmands intellekt, som Einstein eksemplificerer. Men denne redegørelse er blot en karakteristik; de faktiske svar bør studeres i detaljer.

Flere end 200 mennesker var mødt frem, kernemedlemmer ikke medregnet. Omkring et dusin fremmede lande fra Europa, Asien og Afrika var repræsenteret, enten ved diplomater, kulturelle forbindelser eller på anden vis. Mange musikere deltog, og mindst fem mennesker fra Brooklyn kirken, hvor vi opførte Messias i påskken. Dette er muligvis den største konference, vi nogensinde har holdt.

Som konklusion skal det siges, at denne konference markerer en sejr for en af Lyndon LaRouches ideer: nemlig Manhattan-projektet, som han præsenterede tilbage i oktober 2014. Og dog blev han dengang, i lighed med Einsteins berømte udtalelse om Kepler i 1930 på 300 års dagen for dennes død, "ikke støttet af nogen og kun forstået af ganske få". Lyndon LaRouche, der skabte det Strategiske Forsvarsinitiativ og senere sammen med sin kone skabte den Eurasiske Landbro, har endnu engang skabt en ny og fuldstændig anderledes original idé. En idé, som atter har vist sig at være gyldig.

Klik her for videoerne og afskrifterne på engelsk.

**RADIO SCHILLER den 11. april
2016:
Vil et britisk nej til EU**

smadre EU og euroen? Baner G7 i Hiroshima vejen for atomkrig?

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER den 4. april 2016: Obama truer Kina og Rusland, trods topmøde om atomsikkerhed

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER den 29. marts 2016: Efter terrorangrebet i Brussel

Med formand Tom Gillesberg:

Forlæng Den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika.

Tale af Helga Zepp-LaRouche på

EIR-seminar i Frankfurt, 23. marts 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, og velkommen til. Alt imens dette seminar er helliget løsninger til verdens presserende problemer, kræver de dramatiske begivenheder naturligvis at jeg kommenterer dem. Og idet jeg berører disse forskellige eksistentielle trusler mod vor civilisation, ønsker jeg blot at sige, at løsningerne er indenfor rækkevidde, og afhænger helt og holdent af vore handlinger. Så dette er ikke noget akademisk seminar, men et udkald til virkligt at gå over til at implementere, hvad vi vil præsentere i løbet af eftermiddagen.

Jeg tænker, at man nu kan sige, at vi har en eksistentiel civilisationskrise. Hvis man ser på alle de forskellige kriseramte områder, og de forskellige temaeer – flygtningekrisen, den finansielle krise, krigsfaren, og – i det mindste i den transatlantiske verden – kulturelle kriser, kan man faktisk sige, at vor menneskelige art bliver prøvet: Er vi moralsk egnet til at overleve? Er vi intellektuelt i stand til at forstå, og gøre, de løsninger, der eksisterer? Eller er vi dømt til at

fortsætte den nuværende kurs, der styrer mod katastrofe.

Nu er det helt åbenbart vigtigt at korrigere nogle udlægninger af, hvordan visse udviklingsforløb bliver præsenteret for offentligheden. Og lad mig blot kort berøre, hvad der skete i Bruxelles i går, og som klart vedrører enhver – truslen fra terrorisme – hvilken nu præsenteres af de officielle regeringer, som at vi er nødt til at opgive datasikkerhed, at vi må have mere centralisering, at vi må opgiver friheder. Og jeg vil modsætte mig dette med henvisning til, at da angrebet på Charlie Hebdo fandt sted for godt et år siden i Paris, sagde tidligere formand for det amerikanske senats 9/11 kommission Sen. Bob Graham [D-FL], at hvis de famøse klassificerede 28 sider vedrørende Saudi Arabiens rolle i det oprindelige september 11.-angreb var blevet offentliggjort, ville Charlie Hebdo terrorangrebet ikke være sket.

Nu er det klart, at man ikke kan diskutere truslen om terror, og hvad der skete i Bruxelles, uden at se på Saudi Arabien og Qatars rolle i at understøtte Wahhabi Salafisme; og naturligvis det faktum, at Tyrkiet – helt frem til i dag -, køber olie af ISIS, og støtter ISIS med våben og udstyr. Talskvinde for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde netop i går, at dobbeltmoralen hvad angår terrorisme må høre op. At man ikke kan støtte terrorisme i den ene del af verden, og så ikke forvente, at den dukker op på andre dele af planeten. For nu bare at give jer et eksempel, d. 15. marts, for et par dagen siden, bombede koalitionen ledet af Saudi Arabien en markedsplads i Mustaba, i det nordlige Yemen, hvilket forårsagede, at 120 mennesker blev dræbt, heraf 20 børn, og 80

blev såret, og dette blev ikke nævnt med et eneste ord i de vestlige medier. Disse ofre er ligeså meget mennesker, som ofrene i Bruxelles.

I lyset af hvad jeg lige sagde, er også det faktum, at EU lægger alle sine æg i aftalen med Tyrkiet om at løse flygtningekrisen, totalt latterligt. Selv de neokonservative Eric Edelman og Morton Abramowitz, begge tidligere amerikanske ambassadører i Tyrkiet, sagde, at Erdogan-regeringen ikke fungerer, at det er et autoritært regime, der er ved at kollapse økonomisk, og som fører borgerkrig mod deres egen befolkning, nemlig Kurderne.

Så hvis EU derfor siger, at vi er nødt til at løse flygtningekrisen gennem en aftale med denne regering, mens FN højkommisæren allerede har sagt, at den massedeportation af flygtninge, der nu foregår, fra Grækenland til Tyrkiet er ulovlig. Og at det desuden ikke fungerer, idet der på førstedagen efter at denne aftale trådte i kraft, landede 1662 flygtninge i Grækenland, der søgte nye ruter, nye øer og især [den syriske] befolkning af flygtningene er meget bange for at blive sendt tilbage i armene på ISIS.

Nu har FN's Menneskerettighedskommission samt Læger uden Grænser stoppet deres arbejde med flygtningene i protest, fordi de siger at det er uholdbart, og at det ikke fungerer. FN's Menneskerettighedskommission sagde også, at de såkaldte 'hotspots', der ifølge EU antages at løse flygtningekriser, er blevet gjort til detentionslejre. Familier har ikke tilladelse til at forlade deres indkvartering, der *de facto* er blevet gjort til fængsler.

'United Left' i Spanien forfølger en kriminel retssag imod premierminister Rajoy på grund af hans

forsvar af EU-Tyrkiet aftalen, idet man siger, at dette er en undladelse af at hjælpe, dette er deportation af mennesker, der har ret til, i det mindste, et check af, om de har ret til asyl, og dem kan man ikke bare sådan deportere.

Andre medier, som dem i Ungarn, der er under angreb af EU, siger, "hvad skete der med de humanistiske rettigheder og værdier i den Europæiske Union?"

Vores præsident Joachim Gauck for indeværende på tur til Kina, hvorunder han bringer overtrædelser af menneskerettigheder i Kina op. Hvis det ikke var så tragisk for folk, der er ofre for EU's politik, ville det være en farce.

Lad mig om Kina blot sige dette: Som svar på anklager om krænkelser af menneskerettigheder udsendte Kina deres egen rapport om overtrædelse af menneskerettigheder i USA, som går ind i fortsatte krige i Mellemøsten baseret på løgne og dræber med droner, og siger, at det i lyset af alt dette er latterligt, at USA stadig spiller rollen som dommer i menneskerettighedssager.

Omvendt har Kina løftet 900 millioner mennesker ud af fattigdom. I mine øjne har de gjort mere for menneskerettigheder end nogen som helst, der anklager dem for krænkelse af menneskerettigheder. Fordi hvis man ser på EU og USA, stiger andelen af fattige mennesker hele tiden; i USA er tallet 50 millioner og stigende; og et element af den nye femårsplan for Kina er at lindre fattigdommen – for Kinias vedkommende i år 2020, og verdensomspændende i år 2025.

Så derfor, har man brug for at anlægge et andet synspunkt, end hvad, der præsenteres af medierne.

Lad os nu se på et andet "spin" og stor løgn: Der er den store historie om, at Kina skulle være ansvarlig for den finansielle turbulens i markederne, at den kinesiske økonomi skulle være ved at kollapse, at den Nye Silkevej er ved at 'floppe'. Se på situationen i Europa: ECB-chefen Mario Draghi satte ikke alene rentesatsen ned til 0, – endda negativ rentesats for banker, der ønsker at parkere penge i ECB; men han taler nu åbent om "helikopter penge." Som I ved, betyder "helikopter penge" at kaste penge ud af helikoptere for at oversvømme markedet med likviditet. Og selv Otmar Issing, der så vidt jeg ved er en trofast monetarist, den tidligere cheføkonom for ECB, sagde "dette er en ødelæggende idé; en centralbank, der giver penge ud gratis, er næppe i stand til nogensinde at genvinde kontrollen over markederne. Dette er total mental uorden."

Heldigvis er redningsbåden for den synkende Titanic – den europæiske og amerikanske økonomi – allerede til stede, i form af tilbuddet fra Kina om den Nye Silkevej: "Ét bælte, én vej" – politikken. Denne blev fremlagt af Xi Jinping for to år siden i Kasakhstan, og har siden da taget en dramatisk udvikling. Der er nu over 70 nationer, der har udtrykt konkret interesser i at samarbejde med Silkevejen, og over 30 lande har underskrevet meget konkrete aftaler om mange, mange projekter.

Den Nye Silkevej, som Schiller Instituttet har ført kampagne for igennem 25 år som vores svar på Sovjetunionens kollaps, er en komplet anderledes model. Den er baseret på, hvad præsiden Xi Jinping kalder "win-win" politik: at lande samarbejder om fælles projekter på basis af indbyrdes interesse, komplet respekt for andre landes suverænitet. Naturligvis forfølger Kina det i sin egen interesse,

men tilvejebringer så hvad der også er i de deltagende landes interesse.

Nu sagde Udenrigsminister Wang Yi fornøligt, at "den Nye Silkevej er Kinas idé, men at den skaber muligheder for hele verden." Og det er afgjort den nye model for relationer mellem alle lande. For indeværende går den kinesiske intra-asiatiske handel frem med høje vækstrater. Imidlertid lider relationerne med Europa og USA, ikke på grund af Kina, men på grund af den økonomiske og finansielle tumult indenfor EU og USA. Men det kinesiske lederskabs respons herpå er, at vende krisen til en mulighed ved at fremme den interne kinesiske økonomi til det næste kvalitative spring gennem innovation og skabelse af nye industrier samt opgradering af det teknologiske niveau af arbejdsstyrken, og ved den nyligt afsluttede Nationale Folkekongres, hvor man præsenterede den 13. femårsplan, brugte premierminister Li Keqiang ordet "innovation" 61 gange i hans tale. Han sagde, at hans sigte er at vende Kina fra at være en kvantitets-forhandler til at være en kvalitets-forhandler, grundlæggende at gøre Kina til en videns-intensiv økonomi. Og hvis man for eksempel ser på et af kinesernes eksportflagskibe, dets højhastighedstog, har Kina bygget 125 km. normal jernbane, men omkring 20.000 km. hurtigtog. De ønsker at have 50.000 km hurtigtog i år 2025, og vil forbinde hver større by i Kina med hurtigtogs-systemet.

Jeg kan fortælle jer, at jeg rejste med hurtigtog på forskellige måder i Kina: Disse tog kører med omtrent 310 km/timen, de løber meget jævnt, de ryster ikke, man hører ingenting. Det er en excellent teknologi, og det er et af Kinas eksportflagskibe.

Så konceptet med bygningen af Ét bælte, én vej, hvilket i Asien også kaldes den "asiatiske konnektivitet" er særdeles meget attraktivt. Det betyder grundlæggende særdeles høj teknologi. Wu Ji, som er direktør for CAS – det Nationale Rum Videnskabs Center, har netop sagt "rumvidenskab er uadskilleligt fra Kina innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk global nation, må det ikke alene forfølge sine egne umiddelbare interesser, det må også bidrage til menneskeheden. Kun på denne måde kan Kina opnå virkelig respekt i verden."

Hvor avanceret det kinesiske rumprogram er, kan man for eksempel se af det faktum, Kinas næste månemission til næste år vil gå til bagsiden af månen, hvilket betyder at landingsfartøjer og månebiler vil lande der, hvilket aldrig har været gjort før. Og bagsiden af månen vil give et nyt vindue til rummet, fordi man der, fri for udstråling og støj fra Jorden, på en meget konkret måde kan udvikle en langt bedre forståelse af, hvad der foregår i det nære univers.

Kina gør alt rigtigt nu – jeg siger ikke alt, men mange, mange ting gør de rigtigt ved simpelthen at gøre, hvad Tyskland plejede at gøre, da Tyskland gik fremad. Shang Fulin, formanden for den Kinesiske Bankreguleringskommission sagde ved en bestemt lejlighed fornylig, at Kina fra nu af vil beskatte spekulative pengetransaktioner med, hvad man her ville kalde, en "Tobin skat"; man vil fremme små og mellemstore industrier; man vil fremme, at sparebanker yder kredit til disse småindustrier, hvilket er hvad den tyske Mittelstand plejede at være, og hvilket gjorde Tyskland velhavende. Og "grundlæggende er det topprioriteten for den

finansielle sektor, at støtte udviklingen af realøkonomien”, sagde Li Keqiang videre. Det set i forhold til, og det er nu mine egne ord, Mario Draghi’s trykning af penge alene for spekulative formål.

Nu, for bare to uger, eller 10 dage, siden, kom jeg tilbage efter en stor konference i New Delhi. Det var Raisina Dialogen, der nu overgår til at blive en årlig konference organiseret af den indiske regering, og der, kan jeg forsikre for, ønskede mange af talerne fra asiatiske lande, fungerende udenrigsministre, tidligere præsidenter, ledere af førende institutioner, alle ønskede de integration med Ét bælte, én vej – politikken, fordi de har indset, hvad den Nye Silkevej betyder for lande som Sri Lanka, Bangladesh, Nepal, Bhutan, Afghanistan, at det indebærer, at de kan importere den kinesiske model for økonomisk udvikling, og gentage hvad Kina har gjort, med den rivende økonomiske udvikling, de har gennemgået i de seneste 40 år, i særdeleshed i de sidste 25 år.

Schiller Instituttet foreslog allerede for nogle år siden, nemlig i 2012, at den eneste måde hvorpå man stopper terrorisme, og nu i de seneste år, hvorpå man stopper flygtningekrisen, er ved at bringe udvikling til Sydvestasien, til Afrika. Fordi kun hvis man har et omfattende udviklingsprogram for de lande, der er blevet destrueret af krig eller mangel på udvikling, som det er tilfældet i Afrika, kun hvis metoden med den Nye Silkevej tages i anvendelse for Mellemøsten og for Afrika, kan disse problemer løses. Og dette er nu på bordet.

Jeg tror, at med besøget af præsident Xi Jinping i Teheran for fire eller fem uger siden, hvor han præsenterede den Nye Silkevej. Kort efter hans besøg

ankom det første Silkevejstog fra Yiwu, i Kina, til Teheran med 32 containere, tror jeg og Xi Jinping sagde, at den Nye Silkevej er et koncept, der kan udvides til at omfatte hele den Sydvestasiatiske region. Irans præsident Rouhani sagde umiddelbart, at Iran ønsker et samarbejde. Ved denne konference i New Dehli, hvor jeg deltog, sagde den tidligere Afghanske præsident Karzai, at Afghanistan må blive et knudepunkt i den Nye Silkevej, og forbinde Asien med Europa, og andre ledende talere var inde på det samme.

Nu vil jeg gerne sige, og I vil også høre om det fra andre talere, jeg antager, at den eneste måde hvorpå vi vil komme ud af kriserne, er ved at vi udvikler Mellemøsten sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Ægypten og andre lande i regionen, og at vi får Tyskland, Frankrig, Italien, USA og alle andre lande til at samarbejde i, hvad jeg ville kalde for, en "Marshall-plan – Silkevejs-perspektiv for Mellemøsten og Afrika." Jeg nævner alene "Marshall-plan", ikke fordi det er ment som et koldkrigs-instrument, som Marshall-planen egentlig var, men fordi det minder folk i Europa om, at man kan rekonstruere lande, der er blevet ødelagt af krig, med økonomisk udvikling, og at det er den eneste måde, hvorpå vi kan standse flygtningekrisen. Fordi kun hvis man giver folk tilskyndelse til at genopbygge deres egne hjemlande, og man giver unge mennesker et perspektiv af håb – om at blive læge, videnskabsmand, lærer, – at man kan udtørre kilderne til terrorisme. Og det er en konkret plan, som nu er på bordet. Og enten får vi europæiske institutioner til at gå med på dette initiativ, eller også knuser vi ind i væggen.

Så dette var, hvad jeg til at begynde med, ønskede

at sige.